

สรุปประเด็นการประชุม COP27 และภัยต่อภาวะโลกร้อน

บทสรุปการประชุม COP27 และภัยต่อภาวะโลกร้อน

- การประชุม COP27 ในปี 2565 เน้นความสำคัญมากขึ้นเกี่ยวกับบทบาทที่กลุ่มประเทศตลาดเกิดใหม่จะมีหน้าที่และมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนผ่านสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emission) โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับภูมิภาคที่พึ่งพาเชื้อเพลิงฟอสซิลมาก พร้อมกับข้อผูกพันทางการเงินจากกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้วเพื่อช่วยให้กลุ่มประเทศตลาดเกิดใหม่ลดการปล่อยคาร์บอน ในการประชุม COP26 ในปี 2564 คำมั่นสัญญาสำหรับกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้วมีกำหนดไว้ว่าจะบริจาคเงินอย่างน้อยราว 1 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปีในการช่วยการเปลี่ยนผ่านทางการเงินแก่กลุ่มประเทศตลาดเกิดใหม่และกำลังพัฒนา แต่จากข้อมูลของ OECD การจัดหาเงินทุนด้านสภาพอากาศโดยกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้วมีมูลค่ารวมเพียง 8.33 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2563 โดยเงินกู้เป็นส่วนใหญ่ของการจัดหาเงินทุนสาธารณะ สำหรับปีนี้ COP27 คาดหวังว่าผู้นำโลกจะมีการผลักดันต่อไปสำหรับกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้วเพื่อให้บรรลุพันธกรณีทางการเงิน และการระดมเงินทุนเพื่อช่วยให้กลุ่มประเทศตลาดเกิดใหม่สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงด้านสภาพภูมิอากาศได้
- รายงานฉบับใหม่ซึ่งเผยแพร่ระหว่างการเจรจาเรื่องสภาพภูมิอากาศในการประชุม COP27 เปิดเผยว่ากลุ่มประเทศกำลังพัฒนาต้องการเงินทุนจากภายนอกรวมกันราว 1 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปีเพื่อบรรลุเป้าหมายด้านสภาพอากาศ ประเด็นนี้ได้กลายเป็นหัวข้อสำคัญในการประชุม รวมถึงประเทศยากจนที่กำลังเรียกร้องให้ประเทศร่ำรวยจ่ายและชดเชยสำหรับผลที่ตามมาของการปล่อยมลพิษ ประเทศในแอฟริกาคาดว่าต้องการเงินทุนเฉลี่ยราว 2.77 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี แต่ในปี 2562 และ 2563 ประเทศเหล่านี้ได้รับเงินน้อยกว่า 3 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี โดยที่เงินทุนสนับสนุนด้านสภาพอากาศในปัจจุบันส่วนใหญ่มาจากธนาคารเพื่อการพัฒนา แต่ความช่วยเหลือทางการเงินมักจะมาในรูปของเงินกู้ที่เป็นการเพิ่มภาระให้กับเศรษฐกิจที่เปราะบาง
- เป้าหมายการลดภาวะโลกร้อนระดับชาติที่ถูกยกระดับความสำคัญขึ้นเพื่อปิดช่องว่างการปล่อยมลพิษเป็นวาระสำคัญในการประชุม COP27 หากย้อนความการประชุม COP26 กว่า 190 ประเทศได้สรุปข้อตกลง Glasgow Climate Pact ซึ่งกำหนดให้ประเทศต่าง ๆ ทบทวนและเสริมความแข็งแกร่งให้กับเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายในปี 2573 และต้องปรับปรุงเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกที่กำหนดโดยประเทศ (Nationally Determined Contributions: NDCs) ในปี 2565 ให้สอดคล้องกับข้อตกลงปารีส อย่างไรก็ตาม จนถึงขณะนี้ มีเพียงราว 28 ประเทศเท่านั้นที่นำส่งเป้าหมาย NDCs ใหม่ และประเทศส่วนใหญ่ของโลกยังคงกำหนดเป้าหมายต่ำกว่าเป้าหมายของข้อตกลงปารีสตามรายงานการปล่อยก๊าซล่าสุดของ UNEP (United Nations Environment Program) และแนวทางที่ใช้อยู่ในปัจจุบันชี้ว่าอุณหภูมิโลกจะเพิ่มขึ้น 2.8 องศาเซลเซียส ภายในปลายศตวรรษนี้ นอกจากนี้ ได้มีการประกาศความทะเยอทะยานเพิ่มเติมในช่วงการประชุม COP27 และที่ประชุมหวังว่าจะได้เห็นรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินการของกลุ่มประเทศมหาอำนาจที่เป็นรูปธรรมมากขึ้นในอนาคต
- ที่ประชุมบรรลุข้อตกลงครั้งประวัติศาสตร์เกี่ยวกับกองทุนรับมือความสูญเสียและความเสียหาย ประเทศผู้เข้าร่วมการประชุมตัดสินใจจัดตั้งกองทุนการเงินใหม่สำหรับช่วยเหลือประเทศกำลังพัฒนาที่มีความเสี่ยงต่อผลกระทบด้านลบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อย่างไรก็ตาม ยังต้องมีการกำหนดรายละเอียดอีกมาก และองค์การสหประชาชาติยังไม่ได้รับอนุญาตเงินในกองทุน โดยคณะกรรมการที่มีตัวแทนจาก 24 ประเทศจะต้องตัดสินใจว่าประเทศใดควรเป็นผู้มีส่วนร่วมในกองทุนและประเทศใดควรได้รับประโยชน์จากกองทุนนี้

Disclaimer:

ข้อมูล บทวิเคราะห์ และการแสดงความคิดเห็นต่างๆที่ปรากฏอยู่ในรายงานฉบับนี้ ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานของแหล่งข้อมูลที่ได้รับมาจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ เพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมซึ่งเป็นเอกสารภายในของธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน) เท่านั้น ทั้งนี้ธนาคารฯ จะไม่รับผิดชอบความเสียหายใดๆทั้งปวงที่เกิดขึ้นจากการนำข้อมูล บทวิเคราะห์ การคาดหมาย และความคิดเห็นต่างๆที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ไปใช้ โดยผู้ที่ประสงค์จะนำไปใช้ต้องยอมรับความเสี่ยง และความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นเองโดยลำพัง

การประชุม COP27 และ Glasgow Climate Pact จากการประชุม COP26 คืออะไร ?

COP27 มีชื่ออย่างเป็นทางการว่า “การประชุมรัฐภาคีกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ 27” ซึ่งย่อมาจาก Conference of the Parties of UNFCCC ระหว่างวันที่ 6-18 พ.ย. 2565 ณ เมืองชาร์มเอลซีค ประเทศอียิปต์ เป็นการประชุมซึ่งรวมตัวแทนและผู้นำประเทศจากทั่วทุกมุมโลก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตกลงในการดำเนินการเพื่อจัดการกับวิกฤตสภาพภูมิอากาศและภาวะโลกร้อน ด้าน Glasgow Climate Pact คือ ข้อตกลงระดับโลกฉบับใหม่ในการประชุม COP26 ปีที่แล้ว โดยข้อตกลงนี้ครอบคลุมความทะเยอทะยานในหลายด้าน ได้แก่ 1) ความพยายามที่มากขึ้นในการสร้างความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและการจัดหาเงินทุนที่จำเป็น 2) การยืนยันที่จะปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาสำหรับกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้วที่จะสนับสนุนเงินทุนราว 1 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปีแก่ประเทศกำลังพัฒนาในการเปลี่ยนผ่าน 3) ข้อตกลงในการดำเนินการเพื่อลดช่องว่างระหว่างแผนลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกปัจจุบันกับสิ่งที่จำเป็นในการลดการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิเฉลี่ยทั่วโลกที่จะจำกัดให้อยู่ที่ 1.5 องศาเซลเซียส และ 4) การลดการใช้พลังงานถ่านหินและยุติการอุดหนุนที่ไม่มีประสิทธิภาพสำหรับการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิล

ทั่วโลกคาดหวังอะไรจากการประชุม COP27 ?

คณะกรรมการระหว่างรัฐบาลว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Intergovernmental Panel on Climate Change: IPCC) ซึ่งเป็นหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ชั้นนำของโลกระบุว่า ขณะนี้โลกอยู่ในภาวะที่อันตรายเป็นอย่างมาก ความล่าช้าเพียงเล็กน้อยในการดำเนินการเพื่อลดผลกระทบและการปรับตัวจากภาวะโลกร้อน จะก่อให้เกิดความเสียหายที่ไม่อาจแก้ไขได้ต่อสภาพอากาศ และประมาณว่าประชากรราวครึ่งหนึ่งของโลกมีความเสี่ยงสูงต่อผลกระทบการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยประชากรในภูมิภาคที่มีความเสี่ยงสูงจะเสียชีวิตเนื่องจากน้ำท่วม ภัยแล้ง และพายุสูงกว่าภูมิภาคที่มีความเสี่ยงต่ำถึง 15 เท่า ทำให้จำเป็นต้องมีการดำเนินการเปลี่ยนแปลงอย่างมากภายในทศวรรษนี้ ทั้งการลดผลกระทบและการปรับตัว ดังนั้น การประชุม COP27 จึงเป็นโอกาสที่สำคัญสำหรับผู้ทั่วโลกและผู้สังเกตการณ์ที่จะมารวมตัวกันและต่อสู้กับความท้าทายที่จะส่งผลกระทบต่อมนุษยชาติทั้งหมด เนื่องจากการดำเนินการและความร่วมมือด้านสภาพอากาศสามารถให้แนวทางที่มีประสิทธิภาพในการจัดการด้านอาหาร พลังงาน ธรรมชาติ และความมั่นคง ตลอดจนการหาจุดเชื่อมโยงสำคัญในการเจรจาระหว่างประเทศในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1) การบรรเทาผลกระทบ (Mitigation)

ในการประชุม COP26 ในปี 2564 ระดับการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่นานาประเทศสัญญาไว้ก่อนหน้ายังคงไม่เพียงพอที่จะจำกัดภาวะโลกร้อนให้อยู่ในระดับที่ประเทศต่างๆ ตกลงกันไว้ และการประชุมจบลงด้วยข้อตกลงด้านสภาพภูมิอากาศกลาสโกว์ที่เรียกร้องให้ประเทศต่างๆ เสนอเป้าหมายที่เข้มแข็งขึ้นและเรียกร้องให้มีการแก้ไขในปี 2565 ก่อนการแก้ไข NDC ครั้งต่อไปตามกำหนดการในปี 2568 อย่างไรก็ตาม จากข้อมูลของ IPCC ในทุกสถานการณ์ที่สอดคล้องกับขีดจำกัดภาวะโลกร้อน 1.5°C หรือ 2°C การปล่อยมลพิษทั่วโลกจะต้องลดลงระหว่างปี 2563 ถึง 2568 แต่ในความเป็นจริง การปล่อยมลพิษยังคงเพิ่มขึ้น โดยมีระดับบรรยากาศของก๊าซเรือนกระจกหลักสามชนิด (คาร์บอนไดออกไซด์ มีเทน และไนตรัสออกไซด์) ทั้งหมดทำสถิติสูงสุดใหม่ในปี 2564 และทำให้โลกเข้าใกล้จุดเปลี่ยน

Disclaimer:

ข้อมูล บทวิเคราะห์ และการแสดงความคิดเห็นต่างๆที่ปรากฏอยู่ในรายงานฉบับนี้ ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานของแหล่งข้อมูลที่ได้รับมาจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ เพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมซึ่งเป็นเอกสารภายในของธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน) เท่านั้น ทั้งนี้ธนาคารฯ จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆทั้งปวงที่เกิดขึ้นจากการนำข้อมูล บทวิเคราะห์ การคาดหมาย และความคิดเห็นต่างๆ ที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ไปใช้ โดยผู้ประสงค์จะนำไปใช้ต้องยอมรับความเสี่ยง และความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นเองโดยลำพัง

อันตรายนี่ไม่อาจย้อนกลับได้ ความหวังที่จะแก้ปัญหาช่องว่างที่กว้างใหญ่นี้ขึ้นอยู่กับข้อตกลงของกระบวนการในโครงการบรรเทาผลกระทบ (Mitigation Work Program) ซึ่งมีเป้าหมายที่จะขยายความทะเยอทะยานและการดำเนินการบรรเทาผลกระทบอย่างเร่งด่วนก่อนปี 2573

2) การปรับตัว (Adaptation)

หัวข้อการปรับตัวได้รับความสนใจน้อยกว่าและได้รับการสนับสนุนทางการเงินน้อยกว่าหัวข้อการบรรเทาผลกระทบ อย่างไรก็ตาม ได้มีการเปิดโครงการเป้าหมายระดับโลกในการปรับตัว (Global Goal on Adaptation: GGA) ที่พยายามช่วยเหลือประเทศต่างๆ ในการปรับตัว เพิ่มความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและลดความเปราะบางของประเทศและเสริมด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน ประเทศที่อ่อนแอได้เรียกร้องให้มีการสนับสนุนในการปรับตัวให้เข้ากับผลกระทบต่อสภาพอากาศมานานแล้ว การปรับตัวจึงเป็นเรื่องที่นานาชาติให้ความสำคัญมากขึ้น

3) การจัดหาเงินทุน (Finance)

แม้ว่าประเทศพัฒนาแล้วกำลังเผชิญกับความท้าทายจากดอกเบี้ยขาขึ้นและความเสี่ยงที่จะเกิดภาวะเศรษฐกิจถดถอย วิกฤติพลังงานและราคาอาหารที่สูงขึ้น แต่สิ่งสำคัญ คือ การเงินด้านสภาพภูมิอากาศ (Climate Finance) สำหรับประเทศกำลังพัฒนาจะต้องไม่ถูกลดความสำคัญลง เพื่อให้เป็นไปตามข้อตกลงปารีสและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เนื่องจากผลกระทบของสภาพภูมิอากาศไม่ได้อยู่ภายใต้พรมแดนของประเทศใดประเทศหนึ่ง การจัดหาเงินทุนเพื่อการบรรเทาทุกข์และการปรับตัวทั่วโลกจึงเป็นไปเพื่อประโยชน์สำหรับมนุษยทุกคน

4) ความสูญเสียและความเสียหาย (Loss and Damage)

หัวข้อความสูญเสียและความเสียหาย หมายถึง ผลกระทบด้านลบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้โดยการบรรเทาผลกระทบหรือการปรับตัว ประเทศกำลังพัฒนาซึ่งมีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศน้อยกว่า กำลังแสวงหาการสนับสนุนทางการเงินเพื่อชดเชยการสูญเสียและความเสียหายจากประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งกิจกรรมทางเศรษฐกิจทั้งในปัจจุบันและในอดีตส่วนใหญ่มาจากประเทศที่พัฒนาแล้วที่ได้มีส่วนทำให้เกิดวิกฤตสภาพภูมิอากาศ และประเทศกำลังพัฒนาหวังว่าจะได้เห็นหัวข้อนี้ได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการในฐานะส่วนหนึ่งของวาระการประชุมและได้เห็นการตัดสินใจที่เป็นรูปธรรม

วิเคราะห์การประชุม COP27 และภัยต่อประเด็นภาวะโลกร้อน

ประเด็นเรื่องความสูญเสียและความเสียหาย ซึ่งหมายถึงการที่ประเทศกำลังพัฒนาประสบกับภาวะโลกร้อนอย่างไม่สมเหตุ ในขณะที่มีส่วนเป็นต้นตอของปัญหาน้อยกว่าประเทศพัฒนาแล้วนั้น เป็นจุดสนใจของการประชุม COP27 ตามที่ปรากฏอย่างเป็นทางการเป็นครั้งแรกในวาระการประชุม ก่อนหน้านั้น ประเทศที่พัฒนาแล้วตกลงที่จะจัดหาเงินจำนวน 1 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี เพื่อช่วยประเทศกำลังพัฒนาในการบรรเทาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ แต่ปัจจุบันก็ยังไม่ถึงเป้าหมายดังกล่าว สำหรับการประชุม COP27 ในปีนี้ ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น สหรัฐฯ และสหราชอาณาจักรได้ประกาศแผนการเพิ่มเงินทุนด้านสภาพอากาศแก่ประเทศกำลังพัฒนา แต่การประกาศเหล่านี้ก็ยังมีแนวโน้มไม่เพียงพอที่จะบรรลุเป้าหมาย 1 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐ ต่อปี และการเจรจาในหัวข้อนี้ยังไม่ลงรอยกันระหว่างประเทศกำลังพัฒนาและประเทศที่พัฒนาแล้ว แม้ว่าสหรัฐฯ และจีนจะกลับมาเจรจา

Disclaimer:

ข้อมูล บทวิเคราะห์ และการแสดงความคิดเห็นต่างๆที่ปรากฏอยู่ในรายงานฉบับนี้ ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานของแหล่งข้อมูลที่ได้รับมาจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ เพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมซึ่งเป็นเอกสารภายในของธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน) เท่านั้น ทั้งนี้ธนาคารฯ จะไม่รับผิดชอบความเสียหายใดๆทั้งปวงที่เกิดขึ้นจากการนำข้อมูล บทวิเคราะห์ การคาดหมาย และความคิดเห็นต่างๆ ที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ไปใช้ โดยผู้ที่ประสงค์จะนำไปใช้ต้องยอมรับความเสี่ยง และความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นเองโดยลำพัง

ภาคีด้านสภาพอากาศอีกครั้ง แต่ทั้งสองประเทศก็ยังคงมีความเห็นที่แตกต่างในเรื่องการจัดหาเงินทุนด้านสภาพอากาศ ในขณะที่จีนเป็นหนึ่งในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาที่ร้องขอเงินทุน แต่สหรัฐฯ ได้แสดงความกังวลเกี่ยวกับการเพิ่มเงินในกองทุน อย่างไรก็ตาม ในบทสรุปการประชุม หน่วยงานด้านสภาพอากาศแห่งสหประชาชาติเผยว่า ที่ประชุมได้ร่างข้อตกลงฉบับใหม่ในการแก้ปัญหาวิกฤตด้านสภาพอากาศ โดยได้จัดตั้งกองทุนชดเชยความสูญเสียและความเสียหายที่แก้ไขไม่ได้ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

จากรายงานล่าสุดที่ได้รับการสนับสนุนจากสหประชาชาติแสดงให้เห็นว่าประเทศกำลังพัฒนาจะต้องใช้เงินลงทุนประมาณ 2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปีภายในปี 2573 เพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และครึ่งหนึ่งจะต้องมาจากแหล่งเงินทุนภายนอก เป้าหมายการระดมทุน 1 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปีจากประเทศพัฒนาแล้วจึงเป็นเพียงจุดเริ่มต้นเท่านั้น และจำเป็นต้องมีกลไกการประสานงานเพื่อให้เกิดการจัดหาเงินทุนด้านสภาพอากาศโลก นอกจากความช่วยเหลือด้านสภาพอากาศโดยตรงแล้ว ร่างที่เสนอโดยสหประชาชาติระบุว่า การเตรียมเงินทุนสำหรับความสูญเสียและความเสียหายยังรวมถึงการบรรเทาหนี้ การปฏิรูปสถาบันการเงินระหว่างประเทศ และความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม เป็นต้น มาตรการเหล่านี้สามารถปรับปรุงระบบการเงินด้านสภาพอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ และค่อนข้างง่ายสำหรับประเทศที่พัฒนาแล้วในการเข้าร่วม นอกจากนี้ กองทุนการเงินระหว่างประเทศและธนาคารโลกได้ประกาศในที่ประชุม COP27 ว่าประเทศที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติสภาพอากาศรุนแรงจะสามารถเลื่อนการชำระหนี้ออกไปได้สูงสุดสองปี

ด้านการหารือเกี่ยวกับตลาดคาร์บอนระหว่างประเทศและการค้าคาร์บอน และการอภิปรายว่าประเทศต่าง ๆ จะสามารถประสานความร่วมมือข้ามพรมแดนเพื่อบรรลุเป้าหมายด้านสภาพอากาศได้อย่างไร ยังมีประเด็นที่ค้างคาสำหรับการประชุม COP27 หลายประเด็น เช่น ประการแรก แม้จะมีหลักการที่ตกลงกันไว้เกี่ยวกับประสิทธิภาพและความน่าเชื่อถือของคาร์บอนเครดิต แต่จำเป็นต้องมีกฎโดยละเอียดเพื่อให้ตลาดคาร์บอนทำงานได้ และ ประการที่สอง ประเทศต่าง ๆ ยังคงต้องตัดสินใจว่าจะแก้ไขการอนุญาตสำหรับคาร์บอนเครดิตหรือไม่ และจะจัดการกับเครดิตที่ไม่ได้รับอนุญาตอย่างไร เป็นต้น นอกจากนี้ สหรัฐฯ ได้เสนอโครงการชดเชยคาร์บอนที่เรียกว่า **Energy Transition Accelerator (ETA)** ซึ่งจะช่วยให้บริษัทเอกชนซื้อคาร์บอนเครดิตประเภทที่สร้างขึ้นใหม่จากโครงการในประเทศกำลังพัฒนา เพื่อช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเร่งการเปลี่ยนแปลงด้านพลังงานจากเชื้อเพลิงฟอสซิลสู่พลังงานหมุนเวียน โครงการดังกล่าวสามารถกระจายเงินจำนวนมากไปยังประเทศกำลังพัฒนาและให้ความช่วยเหลือทางการเงินด้านสภาพอากาศ แต่ข้อเสนอดังกล่าวยังมีข้อโต้แย้ง เช่น หากโครงการไม่ได้รับการออกแบบอย่างรอบคอบ โครงการจะไม่สามารถนำไปสู่การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้จริง ตัวอย่างเช่น หากมีการวางแผนสร้างโครงการพลังงานหมุนเวียนในประเทศกำลังพัฒนาแต่ยังไม่ลดการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิล โครงการจะไม่ทดแทนการปล่อยก๊าซเรือนกระจก แต่กลับจะเป็นการอนุญาตให้ผู้ซื้อคาร์บอนเครดิตปล่อยก๊าซได้มากขึ้น

อีกหัวข้อที่ถูกจับตา คือ การที่ประเทศต่าง ๆ จะกลับมาทบทวนและเสริมความแข็งแกร่งให้กับเป้าหมายด้านสภาพอากาศปี 2573 ของแต่ละประเทศ และวางแผนแผนการดำเนินงานเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายข้อตกลงปารีสที่ 1.5 องศาเซลเซียส ท่ามกลางวิกฤตพลังงานทั่วโลกและความหวาดกลัวต่อภาวะถดถอยทางเศรษฐกิจ จึงมีเพียง 28 ประเทศเท่านั้นที่ส่ง NDC ที่ปรับปรุงแล้ว ในบรรดาประเทศเหล่านี้ อินเดียมีความโดดเด่นเนื่องจากเป็นประเทศผู้ปล่อยก๊าซเรือนกระจกรายใหญ่อันดับสามของโลก แต่แสดงความมุ่งมั่นที่จะลดความเข้มข้น

Disclaimer:

ข้อมูล บทวิเคราะห์ และการแสดงความคิดเห็นต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในรายงานฉบับนี้ ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานของแหล่งข้อมูลที่ได้รับมาจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ เพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมซึ่งเป็นเอกสารภายในของธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน) เท่านั้น ทั้งนี้ธนาคารฯ จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ทั้งปวงที่เกิดขึ้นจากการนำข้อมูล บทวิเคราะห์ การคาดหมาย และความคิดเห็นต่างๆ ที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ไปใช้ โดยผู้ที่ประสงค์จะนำไปใช้ต้องยอมรับความเสี่ยง และความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นเองโดยลำพัง

คาร์บอนลง 45% ภายในปี 2573 นอกจากนี้ อินเดียยังได้ยื่นเสนอแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคาร์บอนต่ำระยะยาว (Long-Term Low-Carbon Development Strategy: LTS) ในระหว่างการประชุม COP27 ซึ่งรวมถึงแผนต่างๆ ตั้งแต่การเพิ่มการใช้พลังงานหมุนเวียน ไปจนถึงการใช้พลังงานไฟฟ้าในภาคการขนส่ง ตลอดจนการปรับปรุงสภาพภูมิอากาศ อย่างไรก็ตาม แผน LTS ของอินเดียที่ส่งมานั้นดูเหมือนจะยังไม่เพียงพอและไม่มีเส้นทางที่เฉพาะเจาะจงในการบรรลุเป้าหมายภายในปี 2573 สิ่งนี้เป็นหลักฐานชี้ว่าจำเป็นต้องมีความพยายามเพิ่มเติมในการผลักดันให้ประเทศต่างๆ ดำเนินแผนการที่เป็นรูปธรรมเพื่อสนับสนุนเป้าหมายด้านสภาพอากาศ

บทบาทของประเทศไทยในการประชุม COP27

ในสัปดาห์การประชุม COP27 ประเทศไทยได้นำเสนอแผนความคืบหน้าจากการประชุมรอบก่อน และใช้โอกาสนี้นำเสนอยุทธศาสตร์ระยะยาวในการพัฒนาแบบการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Long Term Low Greenhouse Gas Emission Development Strategy) และการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก อีกทั้ง ตัวแทนประเทศไทยได้นำเสนอกรอบแนวคิดโมเดลเศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model) เพื่อทำให้เห็นว่าประเทศไทยมุ่งเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่ม ควบคู่ไปกับการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ตระหนักถึงความสำคัญของการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และก้าวเข้าสู่โมเดลเศรษฐกิจใหม่ที่เน้นการเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน

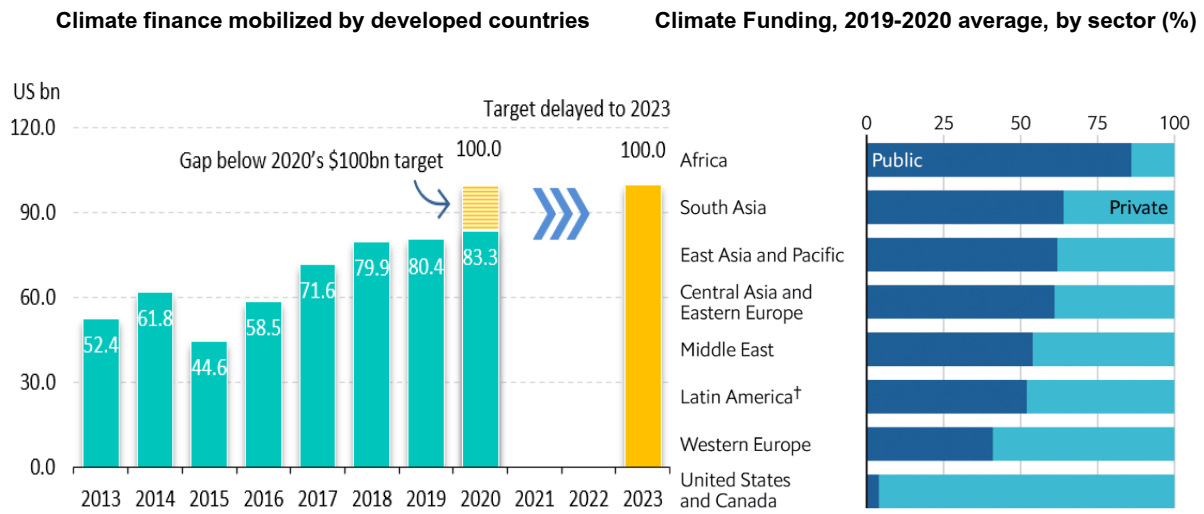
ประเทศไทยได้เร่งดำเนินการด้านการลดก๊าซเรือนกระจกในทุกภาคส่วน โดยตั้งเป้าหมายที่จะเพิ่มการผลิตรถยนต์ที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็นศูนย์เป็นร้อยละ 30 ของการผลิตรถยนต์ทั้งหมด ภายในปี 2573 เพิ่มสัดส่วนของพลังงานทดแทนในการผลิตกระแสไฟฟ้าอย่างน้อยร้อยละ 50 ภายในปี ค.ศ. 2593 และนำพาประเทศเข้าสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอนได้ภายใน 2593 และจะทำให้การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี 2608 และอยู่ระหว่างการนำร่องวิธีปลูกข้าวทางเลือกแบบปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำ นอกจากนี้ ประเด็นการส่งเสริมค่าเสียหายและการสูญเสีย (Loss and Damage) ให้แก่ประเทศที่ได้รับผลกระทบ เช่น ประเทศไทย ได้ถูกพูดถึงโดยตัวแทนจากประเทศไทย ซึ่งไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพียง 0.8% เป็นอันดับที่ 22 ของโลก แต่กลับเป็นประเทศที่ได้รับผลกระทบลำดับ 9 ของโลก ดังนั้น หลายประเทศกำลังพัฒนารวมถึงไทยจึงตื่นตัวและเรียกร้องให้มีการจัดตั้งกองทุนเฉพาะเพื่อรับมือปัญหาสภาพภูมิอากาศและภาวะโลกร้อนต่อไป

Disclaimer:

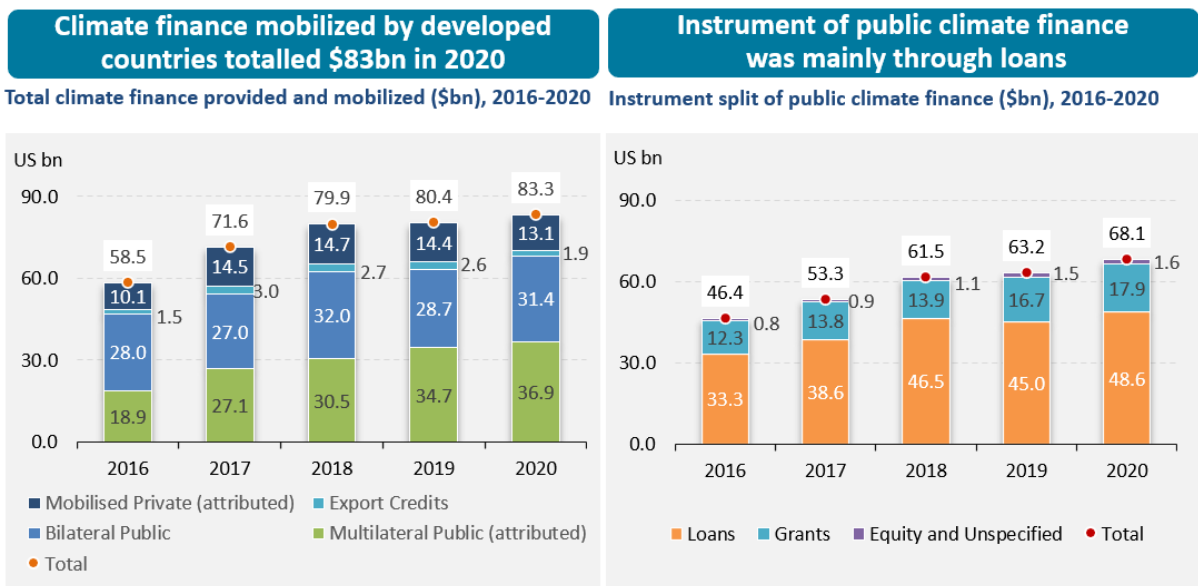
ข้อมูล บทวิเคราะห์ และการแสดงความคิดเห็นต่างๆที่ปรากฏอยู่ในรายงานฉบับนี้ ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานของแหล่งข้อมูลที่ได้รับมาจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ เพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมซึ่งเป็นเอกสารภายในของธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน) เท่านั้น ทั้งนี้ธนาคารฯ จะไม่รับผิดชอบความเสียหายใดๆทั้งปวงที่เกิดขึ้นจากการนำข้อมูล บทวิเคราะห์ การคาดหมาย และความคิดเห็นต่างๆ ที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ไปใช้ โดยผู้ที่ประสงค์จะนำไปใช้ต้องยอมรับความเสี่ยง และความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นเองโดยลำพัง

2022 COP27 Summary: Historic deal was made, but many issues remain to be solved

รูปที่ 1: ประมาณการจำนวนเงินที่ใช้ในการต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ



รูปที่ 2: รายละเอียดการเงินเพื่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Finance)



ที่มา: การวิเคราะห์โดยวิจัยธุรกิจธนาคารแลนด์แอนด์เฮอร์ส จากข้อมูลของ OECD, The Economist, Climate Policy Initiative

ผู้จัดทำบทวิเคราะห์

ดร. ธนพล ศรีชัยพงศ์ (thanapols@lhbank.co.th)

วิจัยธุรกิจธนาคารแลนด์แอนด์เฮอร์ส

ธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮอร์ส จำกัด (มหาชน)

Disclaimer:

ข้อมูล บทวิเคราะห์ และการแสดงความคิดเห็นต่างๆที่ปรากฏอยู่ในรายงานฉบับนี้ ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานของแหล่งข้อมูลที่ได้รับมาจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ เพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมซึ่งเป็นเอกสารภายในของธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮอร์ส จำกัด (มหาชน) เท่านั้น ทั้งนี้ธนาคารฯ จะไม่รับผิดชอบความเสียหายใดๆทั้งปวงที่เกิดขึ้นจากการนำข้อมูล บทวิเคราะห์ การคาดหมาย และความคิดเห็นต่างๆ ที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ไปใช้ โดยผู้ที่ประสงค์จะนำไปใช้ต้องยอมรับความเสี่ยง และความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นเองโดยลำพัง